

תת"ע 707/06/14 - מדינת ישראל נגד אבו חוצה דיאא אבו חוצה דיאא

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תתע"א 707-06-14 מדינת ישראל נ' אבו חוצה דיאא
תיק חיצוני: 34200629532

בפני	כב' השופט הבכיר, דוד לנדסמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אבו חוצה דיאא אבו חוצה דיאא

החלטה

ב"כ הנאשם פנה לבית המשפט בבקשה לבטל את כתב האישום שהוגש כנגד הנאשם, מטעמי הגנה מן הצדק, בשל היעדר קבלת אישור שפיטה מ-מח"ש בטרם הגשת כתב אישום, וזאת בהתאם להנחית פרקליט המדינה שמספרה 2.18 ועניינה "מדיניות התביעה בתיקי חקירה בהם חשוד בביצוע עבירה כלפי שוטר מתלונן על שימוש בכוח מצד שוטר".

לטענת ב"כ הנאשם - ההנחיה קובעת שתובע הרואה בתיק החקירה תלונה הדדית של שוטר ואזרח ביחס לאותו אירוע, ישהה את הטיפול נגד האזרח עד לסיום חקירת מח"ש. הנאשם התלונן למח"ש על אלימות שננקטה נגדו ע"י השוטר בזמן ביצוע העבירה.

עוד נטען, נכון שהעבירה שיוחסה לנאשם הינה נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, אך אין לה כל רלבנטיות להנחיה, היות שההנחיה קובעת חד משמעית שללא קשר לעבירה המיוחסת לנאשם, בשעה שקיימת תלונה של אזרח על אלימות שננקטה נגדו ע"י שוטר - הדבר מחייב אישור שפיטה. בתיק דנן, אין אישור שפיטה וחקירת מח"ש עדיין מתקיימת.

עוד נטען על ידי ב"כ הנאשם, כי הודיע מראש על הגשת תלונה ל-מח"ש עוד בשלב הבקשה לביטול פסילה מנהלית והדברים היו ידועים לתובע עת הגיש את כתב האישום ומשהדבר לא נעשה - יש לבטל את כתב האישום מכח סעיף 149 (10) לחסד"פ.

מנגד הביעה ב"כ המאשימה את התנגדותה לביטול כתב האישום, תוך הסכמה לדחות את הדיון, עד לסיום הבירור ב-מח"ש.

לאחר בדיקה מעמיקה, הגישה ב"כ המאשימה, אסמכתא לפיה תיק ה-מח"ש נסגר.

בנוגע לטענות ב"כ הנאשם באשר לאישור השפיטה - ציינה ב"כ המאשימה כי בתיק זה כלל לא נדרש אישור שפיטה מאחר שמהות העבירות המיוחסות לנאשם אינה קשורה למהות התלונה של הנאשם ב-מח"ש. כמו כן, ציינה כי שוחחה עם חוקרי מח"ש והיועמ"ש והללו ציינו בפניה כי בתיק זה לא נדרש אישור שפיטה כלל וממילא התיק במח"ש נסגר ואין כל צורך בו.

יחד עם זאת, הוסיפה ב"כ המאשימה כי מהות הנחית הפרקליטות היא למנוע סתירה בין החלטות שונות של ערכאות שונות, קרי אם בית הדין יקבע כי השוטר אשם ומנגד בית משפט יקבע כי הנאשם אשם, אזי תהיה פה סתירה, במקרה שבפנינו, אין כל סתירה. העילה אשר בגינה נפתח תיק מח"ש היא לא קרובה לאישומים המיוחסים לו, מה עוד שתיק המח"ש נסגר.

לאור זאת, אין חשש שתהיה סתירה ולכן אין צורך באישור שפיטה.

לאחר עיון בבקשה ונימוקיה ולאחר עיון בהנחיה מספר 2.18 של פרקליט המדינה, נחה דעתי כי אין מקום לבטל את כתב האישום וזאת מהטעם, שלא היה נדרש אישור שפיטה לצורך הגשתו.

כפי שעולה מתיק החקירה וכתב האישום, אומנם המבקש נחקר במשטרה על הפרעה לשוטר ותקיפה, אולם בסופו של יום הוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בשכרות מכח סירוב לביצוע בדיקת שכרות בלבד.

כמו כן, כבר מהכותרת של הנחיה, ניתן להבין באופן שאינו משתמע לשתי פנים כי מדובר בתיקי חקירה בהם חשוד בביצוע עבירה כלפי שוטר, מתלונן על שימוש בכח מצד שוטר. סעיף 4.3 מחדד וקובע "על דרך הכלל, מקום בו שוקל תובע להגיש כתב אישום נגד אזרח בגין תקיפת שוטר או בגין עבירות סמוכות (הערה מספר 1: דוגמת הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ו/או העלבת עובד ציבור ו/או איומים - כאשר מחומר הראיות עולה, כי עבירות אלו קשורות בתלונתו של האזרח נגד השוטר), ובמהלך בחינה זו מתברר כי האזרח החשוד בתקיפת שוטר העלה טענה לפיה באותו אירוע ממש בוצע כלפיו שימוש בכוח ע"י שוטר.....התובע ישהה את קבלת ההחלטה בתלונה המקבילה נגד האזרח עד אשר תתקבל החלטה במח"ש ביחס לטענות שהועלו נגד השוטר" (סעיף 4.3 לנוהל - עמוד 2).

לאור דברים אלה, אנו למדים כי במקרה זה לא הוגש כתב אישום נגד הנאשם בגין תקיפת שוטר והעבירות שיוחסו לו אינן עבירות סמוכות אלא שונות במהותן מעבירות אלה ולכן לא היה צורך שהתובע ישהה את הגשת כתב האישום ולא היה כל צורך בקבלת אישור שפיטה.

יתרה מזאת, תכלית ההנחיה כפי שהיא מופיעה בסעיף 2: "לאפשר תיאום בין רשויות האכיפה ולמנוע מצב שבו ביחס לאותו אירוע יתנהלו שני הליכים מקבילים ברשויות אכיפה שונות - מצב שעלול להסתיים בדיבור של הרשות בשני קולות, ובהמשך אף עלול להביא החלטות שיפוטיות סותרות ולתקלות" - בתיק זה גם אם נבחן את

הדברים בצורה היפוטטית והנאשם יורשע בעבירות שכרות בעוד השוטר יורשע בתקיפת אזרח - נמצא כי לא תווצר כל סתירה בין ההחלטות השונות בערכאות השונות, היות שמדובר בעבירות שונות.

ואם לא די בכך, הוצגה בפני החלטת מח"ש מיום 02.09.14 לפיה, הוחלט לא לפתוח בחקירה בשל העדר שיתוף פעולה מצד הנאשם בקידום החקירה. אזי אומר, שהנאשם למעט הגשה תלונה במח"ש על תקיפתו ע"י שוטר, לא שיתוף פעולה בעת ביצוע החקירה. בעניין זה יפים דברם של שופטי בית המשפט המחוזי ב-**עפ"ת 35419-05-11 עומר טל נגד מתן אושני**, (פורסם באתר המשפטי נבו). שם דובר בכלל על תלונות הדדיות דומות, כאשר תלונת המשיבים בדבר אלימות שהופנתה כלפיהם על ידי השוטרים שטיפלו בעניינם, טופלה על פי הנהלים ולא הגיעה לכלל מיצוי, בין היתר בשל אי שיתוף הפעולה של המשיבים - בית המשפט קבע כי המערערת פעלה ע"פ סדרי עבודתה בלא שנפלו בכך פגמים, היה על בית המשפט להמשיך בבירור כתב האישום ולא לבטלו.

הנה כי כן, מקרה בו דובר על תלונות הדדיות דומות ובכל זאת בית משפט פסק שלא היה צריך לבטל את כתב האישום לאור אי שיתוף פעולה מצד האזרח הרי שבמקרה שלפנינו אין מדובר בתלונות הדדיות דומות ומהות העבירות שונה בשני המקרים אזי על אחת כמה וכמה אין מקום לבטל את כתב האישום.

גם אם נרחיק לכת, ונאמר שהיה מדובר בתלונות דומות- הרי שאי שיתוף פעולה עם מח"ש מצד הנאשם, היתה מביאה לתוצאה דומה - כפי שהגיעו אליה שופטי בית המשפט המחוזי בת"א בפרשת עומר טל.

לסיום אוסיף, כי בתיק אחר בו הוגש ערעור נגד ההחלטה לעצור נאשם במעצר תום הליכים עקב עבירות שונות ובינהן איומים והתנגדות למעצר חוקי ומנגד הנאשם הגיש תלונה במח"ש על הכאתו ע"י שוטרים. הגיש עורך דינו ערעור על כך שהיה צורך שאישור שפיטה לצורך מעצרו עד תום הליכים. קבע בית המשפט העליון כי גם אם נתקיים הצורך בקבלת אישור השפיטה, וכן האישור נתקבל בסוף, הרי שעדיין אין לומר כי מדובר בפגם היורד לשורשו של הליך ושאנו ניתן לתיקון בדיעבד. משמעות הדברים כי ניתן לתקן את הפגם בדיעבד (ראה **בש"פ 834/11 יוסף קובודי נגד מ"י**, פורסם באתר המשפטי נבו).

לסיכום: בתיק זה לא היה צורך לקבל אישור שפיטה טרם הגשת כתב האישום, עקב אי עמידתו בקריטריונים הנדרשים בהנחיה מספר 2.18 של פרקליט המדינה.

משכך, בקשת ב"כ הנאשם נדחית והמשפט ימשיך במועד שנקבע .

תוכן הודעה ישלח לצדדים.

ניתנה היום, ב' אלול תשע"ז, 24 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.